פרק ב' משנה ב'

א] ר"י פליג על ת"ק וס"ל שלא כל שלולית מפסקת אלא רק באופן שא"י להיקצר כאחת [עי' מח' במפרשים אם הינו בעומד באמצע או שעומד בצד אחד וא"י לקצור מה שבצד שני], הרמב"ם פסק כר' יהודה ועי' כס"מ שדן לומר שהרמב"ם ס"ל שר"י לא ]ליג רק בא לפרש טעמא דרבנן.

ב] בהא דאמת המים לר"י אינו מפסיק אא"כ א"י להיקצר כאחת עי' משנ"ר שגם כשיש ג' תלמים אינו מפסיק משום שהוי צורך השדה ולפי"ז ביארנו פלוגתת ר"י וחכמים האם שלולית מפסיקה יותר או זרע אחר.

ג] כל ההרים אשר במעדר יעדרון וכו', יש כאן פירוש מאוד מחודש ברמב"ם וכ"פ הרע"ב, מדובר שיש ב' שדות חלקות וישרות ובין ב' השדות יש הר זקוף ואותו אדם זרע את ב' השדות ואת ההר שביניהם לא זרע לכאו' זה אמור להיות הפסק, אומרת המשנה – לא זה לא מפסיק והטעם, כי בד"כ מה שבור הוי הספק משום שיש הוכחה מזה שזרע בצדדים ולא זרע באמצע הרי שעושהו לב' שדות אבל כאן מה שלא זרע את ההר יחד עם ב' השדות הוא משום שאת השדה חרשו במחרישה ואילו את ההר אין אפשרות לחרוש במחרשה רק במעדר לזה אין רואים זאת כהפסק דהרואה אומר שמה שלא זרעו אותו הוא משום שא"א לחרשו במחרשה ומחר יחרשו אותו במעדר [ע'י רעק"א מה שנתקשה בלשון המשנה]

ויש בדין זה חידוש עצום, הרי כאן מדובר שבסוף לא זרעו את ההר ובשעת קצירה אין כאן זרעים מ"מ כיון 'שבשעת זריעה' לא היה נראה כב' שדות אף שעכשיו בשעת קצירה הדבר ברור וניכר כב' שדות אין זה מפסיק, וזה תמוה שהרי ראינו במשנה הקודמת שלדעת ר"מ אפי' זרע את 'כל" השדה אם קצרה לשחת הרי זה מפסיק והטעם משום שהוי 'בור' אף שבשעת זריעה זרע הרי את כולו מ"מ כיון שאח"כ נעשה בור זה מפסיק כ"ש בזה, ואף שלרבנן אין הבור מפסיק הינו משום שהוי תחילת קצירה אבל כאן הרי אין צ"ע למה שזה לא יפסיק וצ"ע.

יש לדון שכל מה שזה לא מפסיק זהו רק באופן שאכן זרע את ב' השדות במחרישה ואת ההר לא חרש דבזה אינו ניכר כהפסק דהרואה אומר שלכן לא חרש את ההר כי אין אפשרות לחרוש במחרישה ולמחר יחרוש אותו במעדר, אבל באופן שאותו אדם עני ואין לו מחרישה גם את השדה עצמה הוא חורש במעדר בזה כבר כן ניכר כהפסק ועי' דרך אמונה פ"ג ה"ו בציון ההלכה שהביא בנדון זה פלוגתת הראשונים.

ד] עי' פי' נוסף ברמב"ם וכ"ה בהלכות, מדובר בשדה אחת שיש בה הרבה גבשושיות כעין תילים קטנים או מקומות עמוקות ומדובר שזרע ברצף את כל המקום, והנה היה מקום לומר שכיון שאין זורעים את השדה יחד רק זורעים אותה אחד אחד כל גבוששית לעצמה שיחשב כב' שדות כל גבשושית לעצמה קמ"ל שלא [לפי' זה אין מקור לפי' הקודם המחודש וכ"כ בדרך אמונה ועי' מה שתמהנו לעיל].

ה] בכל ההפסקים האם צריך להפסיק מצד לצד עי' פי' הרא"ש מ"א שאם הוי רוב ויש פח' מד"א בסוף הרי זה מפסי ועי' דרך אמונה שיש אומרים שצריך להפסיק מצד לצד.